

**SPF Ankaret** och **SPF Gävle** hade gemensamt månadmöte den 9 april 2019 på Söders Källa.

Mötet var mycket välbesökt och ca 85 personer deltog.

Anders M Johansson SPF Gävle hälsade alla välkommen och framför allt dagens gäst – Cherstin Hansson.

Cherstin var inbjuden för att kåsera kring sin bok "Pappa, CHE och jag" som är en självbiografisk roman om Cherstins tid som volontär under 3 år i Lima, Perus huvudstad.

Cherstin inledde med att berätta lite om sig själv och sin bakgrund, var med och startade Gävle kommuns flyktingmottagning och arbetade där fram till 2010. Arbetar nu på högskolan i Gävle med att undervisa studenter. 1974 tog Cherstin socionom examen i Örebro och hennes tanke var att efter utbildningen arbeta med alfabetisering i Chile via Sida. Men så kom militärkuppen i Chile 1973 och planerna förändrades.

Det blev Lima och tanken med arbetet där var att få ut patienterna från sjukhusen till hemmen i byarna.

Bakgrunden var att en Peruansk läkare hade hört om vår s.k. Ädelreform och ville kopiera den för dem som bodde på sjukhusen i framförallt Lima och som hade sina hem i byarna långt från staden att kunna flytta hem till sina byar och få den vård de behövde där.

Cherstin och hennes kollega Fritz fick börja arbetet med att lära sig rida men när de väl kom ut till byarna så hade de så annorlunda utseenden än den egna befolkningen. Fritz var mycket lång och Cherstin mycket ljushårig så de togs för CIA agenter så arbetet fick läggas på is.

I anställningskontraktet via Sida stod skrivet att man skulle bo i familj och det är här CHE i titeln kommer in. Cherstin kom att bo hos en familj som var släkt med Che Guevara och sov i samma säng som Che hade gjort när han var på besök. Familjen var också engagerade de olika revolutionerna i Sydamerika och Fidel Castro ringde lite då och då. Utanför huset stod därför dygnet runt polis som vaktade att ingen revolutionär kom på besök till familjen. Här levde Cherstin sitt vardagsliv med Che Guevaras familj i kriget mellan militären och revolutionen.

Efter det misslyckade försöket med att få hem patienterna till byarna så kom Cherstin att arbeta som kurator på en barnklinik på ett fattigsjukhus i Lima. Bland annat på grund av att bristen på kuratorer var mycket stor. Runt sjukhuset fanns en mur med hål. Hålen var gjorda för att man skulle kunna lämna in sina barn där. På sjukhuset fanns varken el, vatten eller avlopp så det var anhöriga som fick se till att skaffa allt som behövdes för vården.

Felicia, 6 månader, var det första barn Cherstin tog hand om och som lämnades in via ett hål i muren.

Cherstin läser ur sin bok (kap 13) hur Felicia som inte överlevde och hennes egna känslor inför det oerhörda som skedde med både Felicia och andra barn.

När Cherstin kom tillbaka till Sverige var hon med och startade en familjerådgivnings byrå i Stockholm och kom hem till Gävle igen 1985.

Var i fråga kom intresset för andra länder? Cherstin berättar om en episod som hon burit med sig från barnsben. Cherstins pappa som bland annat jobbade i hamnen hade hört att det hade kommit en "neger" till stan. Så hennes pappa tar med sig Cherstin och går ner på stan för att hälsa på denne "neger" och försökte att bjuda hem honom. Men som Cherstins pappa uttryckte sig "han pratade inte svenska". Detta var år 1965 så det har hänt en hel del sedan dess!

Cherstin läser sedan en bit ur boken om hur det var att lämna Gävle och berättar om den 25-öring från årtalet 1947. Som avskedspresent fick hon 25 öringen av sin pappa på stationen. Den finns fortfarande kvar hemma hos Cherstin.

När väl boken "Pappa, CHE och jag" var färdigskriven så skickade Cherstin den till flera förlag men en debutant på över 70 år har inte någon chans. Så efter att ha skrivit själva boken kom arbetet med att försöka ge ut den på eget förlag vilket inte var något enkelt arbete. Men arbetet med att skriva har gett mersmak så nu skriver Cherstin på en fiktiv roman om en socialarbetare från Gävle som tar emot flyktingar från Bosnien. Så vi kan nog ana att här ligger en hel del egen upplevda situationer som grund för skrivandet av boken.

Efter en härlig kopp kaffe informerade Anders M Johansson att den 7 maj kommer ett exklusivt tillfälle för alla SPF Gävle med omnejd att informeras om Projektet Musik som Brobyggare – hemma. Ett projekt som drivs i Vuxenskolan regi med medel från Arvsfonden och där SPF sitter med i styrgruppen.

SPF kommer att delta i ett gemensamt projekt med andra seniororganisationer om den ensamhet som drabbar allt fler äldre.

Därefter information om resor och lottdragning.

Gunilla Strandgren, SPF Ankaret tackade alla och avslutade mötet.